

τὴν ἡλικίαν, ὅτε ἡ ἐπανάστασις ἐξεβρόαγη ἐν Ἑλλάδι, ὁ Κωνσταντᾶς κατέβη εἰς τὴν κονίστραν μετὰ μεγάλης σταθερότητος καὶ ἔμεινε μετὰ τῶν Ἑλλήνων, οὓς οὐδέποτε ἔπαυσε διδάσκων τὴν ὁμόνοιαν, τὴν σταθερότητα καὶ τὰς ἀληθεῖς ἀρχὰς τοῦ πατριωτισμοῦ.

Ὁ δὲ Δανιὴλ ἐπιστρέψας εἰς Γαλλίαν ὑπῆγεν ὕστερον εἰς τὴν Γερμανίαν, διῆγε δὲ τὸν βίον περὶ τὸ μεταφράζειν καὶ συγγράφειν. Ἐπειδὴ ἐκτὸς τῆς « Λογικῆς » τοῦ Κονδιλλιάκ, ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἑλληνικῇ τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἰουζίνου, τὴν Φυσικὴν τοῦ Βρισσόου (Brisson), τὴν Χημείαν τοῦ Φουρκρουά (Fourcroy) καὶ τὴν Ἀστρονομίαν τοῦ Λαλάνδ. Τὸ νεώτερον τῶν συγγραμμάτων τοῦ Φιλιππίδου ὑπῆρξε σοφὴ τις « Ἱστορία τῶν ἐθνῶν, Βλάχων, Μολδαυῶν καὶ Βασαράβων, » προσφωνηθεῖσα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, ὅστις ἐδώρησεν αὐτῷ δακτύλιον ἀδαμαντοκόσμητον. Βεβαρυμένος ὁμως ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ γήρωος καὶ τῆς ἐργατικῆς ζωῆς ἦτο ἀνίκανος νὰ ἀναλάβῃ τὸν εἰς Ἑλλάδα δρόμον μετὰ τὴν ἐπανάστασιν. Ἄν καὶ τοσαῦτα ἐπιστημονικὰ καὶ φιλολογικὰ συγγράμματα ἤρχουν πρὸς φήμην αὐτοῦ, λογίζομαι εὐτυχῆς χαράττων ἐνταῦθα τοὺς